

HỒI THỨ MỘT TRĂM LINH BA

Quần hùng nghĩ kế cứu Khâm Sai

Hầu Thụy Sơn nói :

- Tình thế lần này rất đặc biệt . Đừng nói tiểu đệ không làm gì được mà cả đến Đốc phủ đại nhân cũng gánh không nổi trách nhiệm . Lão Phương Tú kia đã không muốn cho tiểu đệ sống còn thì tiểu đệ cũng chẳng nể mặt hấn nữa .

Lý Hàn Thu hỏi :

- Hầu huynh nói vậy là ý định thế nào?

Hầu Thụy Sơn đáp :

- Tiểu đệ muốn nói là Phương Tú đã không nể mặt tiểu đệ thì tiểu đệ cũng chẳng để yên hấn . Dù sao Phương Gia Đại Viện cũng chỉ bằng một viên đạn để gì chống được quan binh ?

Lý Hàn Thu hỏi :

- Phải chăng Hầu đại nhân muốn điều động quan binh đến tiêu trừ Phương Gia Đại Viện ?

Hầu Thụy Sơn đáp :

- Tiểu đệ không muốn vậy. Công việc trên chốn giang hồ thì phải theo quy củ của giang hồ mà hành động .

Tả Lương Bình hỏi :

- Nhưng hiện giờ Hầu đại nhân chưa tìm ra chứng cứ để chứng minh đó là hành động của Phương Tú thì làm thế nào?

Hầu Thụy Sơn nói :

- Phương Tú đã võ công cao cường lại rất nhiều thuộc hạ . Muốn tìm ra chứng cứ thực tại, e rằng không phải chuyện dễ .

Tả Lương Bình hỏi :

- Hầu đại nhân không đủ chứng cứ thì khi nào Phương Tú lại chịu thừa nhận ?

Hầu Thụy Sơn đáp :

- Đó là một điều mà tiểu đệ muốn trông vào sự giúp đỡ của các vị .

Hắn đảo mắt nhìn Lý Hàn thu nói tiếp :

- Vừa rồi tiểu đệ đã lãnh giáo võ công của Lý huynh đây nhận thấy cao minh vô cùng . Tả huynh đã là bạn đồng hành với Lý huynh thì dĩ nhiên cũng không phải tầm thường .

Hắn nói đoạn chắp tay xá dài.

Lý Hàn Thu hỏi :

- Hầu đại nhân muốn bọn tại hạ giúp việc bằng cách nào?

Hầu Thụy Sơn khẽ đáp :

- Hai vị không phải là người trong nhà, lại ít khi lộ diện ở Kim Lăng thì Phương Tú tuy nhiều tai mắt cũng không nhận biết hai vị . Hai vị chỉ cần...

Đột nhiên hắn hạ thấp giọng xuống chỉ vừa đủ cho Lý Hàn Thu và Tả Lương Bình nghe thấy :

Lý Hàn Thu nghe xong gật đầu cười đáp :

- Được rồi ! Bọn tại hạ xin tận lực .

Giữa lúc ấy bỗng một tên quân vào bẩm :

- Đại nhân mời trưởng ban ra đại sảnh nói chuyện .

Hầu Thụy Sơn đứng dậy nói :

- Hai vị hãy ngồi chơi một chút . Tại hạ ra rồi trở lại ngay .

Dứt lời, Hầu Thụy Sơn theo tên quân sĩ đi ra .

Sau khoảng thời gian uống cạn tuần trà , Hầu Thụy Sơn hấp tấp chạy vào .

Tả Lương Bình thấy vẻ mặt hắn hốt hoảng thì biết ngay là y đã bị quan trên khiển trách, liền bụng bảo dạ :

- Trưởng ban tuần bộ trong đốc phủ ngày thường oai vệ như thế mà lúc gặp việc đã hoảng hốt chẳng khác kiến bò trong nồi rang .

Dung y nghĩ vậy, nhưng miệng lại nói :

- Hầu đại nhân ! .

Hầu Thụy Sơn "ủa" lên một tiếng ngắt lời.

- Xin hai vị tận lực cho . Tiểu đệ cảm kích vô cùng !

Tả Lương Bình mỉm cười nói :

- Bọn tại hạ đã chịu nhận lời Hầu đại nhân dĩ nhiên phải ra sức . Nhưng bọn tại hạ chỉ có ba người e rằng lực lượng quá bạc nhược .

Hầu Thụy Sơn nói :

- Tiểu đệ đã sai người đi mời mấy tay trợ thủ nhưng chưa về tới.

Tả Lương Bình hỏi :

- Hiện giờ trong Đốc phủ đã có mấy tay cao thủ . Sao Hầu đại nhân không mời họ giúp cho một tay?

Hầu Thụy Sơn hỏi ngay :

- Ai vậy? Hiện giờ họ ở đâu?

Tả Lương Bình đáp :

- Thôi Nhị Gia tức Thôi Trọng Sơn ở Sơn Đông là một nhân vật lừng danh mà Hầu đại nhân không biết ư ?

Hầu Thụy Sơn hỏi lại :

- Thôi Trọng Sơn , Thôi Nhị Gia hiện ở chỗ nào?

Tả Lương Bình đáp :

- Y cũng như bọn tại hạ bị quan binh bắt tới, nhưng chưa được sư gia thẩm vấn .

Hầu Thụy Sơn nói :

- Vậy tiểu đệ ra mời y vào đây.

Lý Hàn Thu mỉm cười nói :

- Hầu đại nhân ! Theo chỗ tại hạ biết thì ngoài Thôi Nhị Gia còn mấy vị cao nhân thuộc phái Thiếu Lâm và phái Võ Đang cũng bị quan binh bắt tới đây. Hầu đại nhân nên trọng đãi họ .

Tả Lương Bình nói tiếp :

- Tại hạ còn biết những tay cao thủ nổi danh trong võ lâm phần lớn không muốn chống đối quan binh nên để bắt vào với mọi người.

Hầu Thụy Sơn trầm ngâm một chút rồi hỏi :

- Có điều tại hạ rất lấy làm kỳ .

Tả Lương Bình hỏi :

- Điều chi ?

Hầu Thụy Sơn đáp :

- Những cao nhân vào bậc Thôi Trọng Sơn, Thôi Nhị Gia sao lại chịu để quan binh bắt ?

Tả Lương Bình đáp :

- Tại hạ đã nói rồi, những người có tên tuổi thì bất luận võ công cao cường đến đâu đều không muốn chống đối quan binh . Tỷ như hai người tại hạ đây mà định phản kháng thì cả ngàn quan binh cũng khó lòng mà bắt được .

Hầu Thụy Sơn nói :

- Tả huynh nói phải lắm . Mời hai vị hãy vào nhà sau dùng trà . Tiểu đệ đi đón Thôi nhị gia rồi chúng ta sẽ thương nghị kế hoạch .

Hắn cất cao giọng gọi :

- Có ai đấy không ?

Một đại hán áo xanh hấp tấp chạy vào hỏi :

- Trưởng ban có điều chi sai khiến ?

Hầu Thụy Sơn đáp :

- Người dẫn hai vị quý khách đây vào hoa sảnh ngồi chơi và phải bày tiệc rượu cho cẩn thận .

Dại hán áo xanh dạ một tiếng rồi dẫn Tả Lương Bình và Lý Hàn Thi đi vào hoa sảnh ở viện sau.

Chỉ trong khoảnh khắc Hầu Thụy Sơn lại dẫn một vị hoà thượng mặc áo tăng bào màu xám cùng hai vị đạo sĩ trung niên đi vào hoa sảnh .

Hầu Thụy Sơn mời mấy người ngồi, đoạn nghiêng mình thi lễ nói :

- Bọn quân sĩ không biết cao nhân võ lâm đưa cả các vị vào Đốc phủ, như thế là khuấy tất các vị . Tiểu đệ trước hết có lời tạ tội.

Bọn Lý Hàn Thu nghiêng mình đáp lễ .

Thôi Trọng Sơn cũng khẽ hắng giọng, nói :

- Bọn quân sĩ chỉ biết làm việc công, Hầu huynh bất tất phải để tâm . Không hiểu Hầu huynh triệu tập bọn tại hạ tới đây có điều chi dạy bảo?

Hầu Thụy Sơn đáp :

- Tiểu đệ chuẩn bị một tiệc rượu trước là để tạ tội cùng các vị, hai là để xin đại sư, đạo gia cùng ba vị huynh đài giúp cho một tay trong lúc hoang mang .

Thôi Trọng Sơn đáp :

- Công việc ở chốn quan nha , tiểu đệ chẳng hiểu chi hết . Hầu huynh có việc gì xin cứ nói ra tiểu đệ sẽ hết sức, quyết chẳng từ chối.

Hầu Thụy Sơn trầm ngâm một chút rồi nói :

- Vụ này tiểu đệ không dám lấy danh nghĩa là trưởng ban tuần bộ trong Đốc phủ mà chỉ xin các vị vui lòng giúp đỡ .

Thôi Trọng Sơn hỏi :

- Vậy càng hay ! Nhưng là việc gì Hầu huynh hãy nói cho biết ?

Hầu Thụy Sơn khẽ đáp :

- Việc này trọng đại, nếu có chỗ sai lầm sẽ vạ lây đến ba đời tiểu đệ, nhưng đối với các bạn hữu võ lâm miệt Giang Nam thì lại có điều không ổn .

Thôi Trọng Sơn ngắt lời :

- Theo lời Hầu huynh thì việc này nghiêm trọng phi thường !

Hầu Thụy Sơn thở dài nói :

- Nguyên Khâm Sai đại nhân vâng lệnh tuần hành đến Kim Lăng bị bắt đem đi .

Thôi Trọng Sơn ngăn người ra hỏi :

- Có việc đó ư ?

Hầu Thụy Sơn đáp :

- Đúng thế ! Đại nhân cũng dòng thánh quyền nếu xảy chuyện bất trắc thì Đốc phủ đại nhân vạ lây cả họ . Bất đắc dĩ tiểu đệ phải mời các vị đứng tay vào giúp tiểu đệ trong cơn hoang mang này.

Thôi Trọng Sơn vẻ mặt trầm trọng đáp :

- Người Giang Nam làm thế thì quá tệ thật ! Sao họ dám lớn mặt trời cả Khâm Sai đại nhân làm liên lụy đến toàn thể võ lâm . Hầu huynh đã tìm được chút manh mối gì chưa?

Đang lúc nói chuyện thì tiệc rượu đã bùng lên .

Hầu Thụy Sơn đáp :

- Chúng ta vừa ăn uống vừa nói chuyện .

Nhà sư áo xám và hai đạo nhân từ lúc vào hoa sảnh, thủy chung chưa nói câu gì . Rượu thịt bày ra, ba người không đụng đũa .

Hầu Thụy Sơn nâng chung lên mời :

- Thưa đại sư cùng đạo gia ! Xin mời các vị một chung rượu lạt .

Nhà sư lạnh lùng nói :

- Bàn tăng đã thụ giới không uống rượu. Xin đa tạ mỹ ý của thí chủ .

Hầu Thuy Sơn lại hỏi :

- Còn hai vị đạo gia ?

Đạo nhân mé tả đáp :

- Bần đạo mới ăn cơm chưa đói.

Lý Hàn Thu nghĩ thầm trong bụng :

- Ba nhà sư cùng đạo sĩ đã xa hồng trần, nên không sợ uy quyền quan nha .

Bỗng thấy Thôi Trọng Sơn nhìn Hòa Thượng chớp tay hỏi :

- Đại sư tu ở chùa nào?

Nhà sư áo xám đáp :

- Bần tăng tu lối hành cước . Chùa chiền khắp thiên hạ đều đã tạm trú .

Tả Lương Bình nghĩ thầm :

- Nhà sư này là tay lão luyện, không chịu nói nơi xuất gia . Làm nên hoà thượng mà lại không nói đến chùa thì còn ai biết đâu mà kiếm ?

Thôi Trọng Sơn hỏi :

- Dường như đại hòa thượng có vẻ bất mãn ?

Nhà sư áo xám đáp :

- Lão tăng là người xuất gia đã bị quan binh làm cho nhọc mệt nửa đêm mà đến nay vẫn chưa chịu buông tha thì sao cho khỏi ngọn lửa vô hình bốc lên ?

Hầu Thuy Sơn nói :

- Đại sư bất tất phải bực mình . Lát nữa tại hạ sẽ trách phạt bọn chúng để đại sư nguôi giận .

Nhà sư nói :

- Bất tất phải thế ! Vả quan binh rất nhiều mà hai tên giải lão tăng về đây, lão tăng cũng không nhớ mặt nữa .

Hầu Thuy Sơn nói :

- Đại sư là bậc cao nhân ngoài đời nên không muốn chấp trách với ai dù sao tại hạ cũng phải cảnh cáo bọn chúng .

Nhà sư áo xám về mặt đang lạnh lùng nghe Hầu Thụy Sơn nói mấy câu liền tỏ ra hoà dịu nói :

- Thí chủ quá khen mà thôi !

Hầu Thụy Sơn lại nói :

- Mời đại sư cùng hai vị đại gia dùng cơm chay . Tại hạ còn có một việc muốn thỉnh giáo .

Nhà sư áo xám nói :

- Lão tăng ít hiểu biết chuyện giang hồ, e rằng chẳng giúp được gì cho thí chủ .

Thôi Trọng Sơn khẽ hắng giọng một tiếng rồi hỏi :

- Phải chăng đại sư xuất thân ở chùa Thiếu Lâm ?

Nhà sư áo xám trầm ngâm một lát rồi đáp :

- Đúng thế !

Thôi Trọng Sơn lại hỏi :

- Xin đại sư cho biết pháp hiệu?

Nhà sư áo xám đáp :

- Lão tăng pháp danh là Trí Thiền .

Thôi Trọng Sơn trở vào Hầu Thụy Sơn nói :

- Hầu huynh đệ đây làm việc ở chốn công môn, nhưng đối với bạn hữu võ lâm chúng ta rất có thiện cảm .

Nhà sư áo xám nói :

- Lão tăng đã nói là rất ít len lỏi vào chốn giang hồ .

Thôi Trọng Sơn cười mát ngắt lời :

- ý tại hạ muốn nói : Hầu huynh hiện đang gặp việc khó khăn muốn mượn lực lượng của đại sư giúp cho .

Trí Thiên đại sư trầm ngâm một lát rồi hỏi :

- Phải chăng để giúp Hầu thí chủ truy tra kẻ bắt Khâm Sai đại nhân ?

Hầu Thụy Sơn vội đỡ lời :

- Vụ này mời các vị tác chủ cho Hầu mỗ .

Trí Thiên đại sư lại hỏi :

- Thế là cùng người động thủ hay sao?

Hầu Thụy Sơn đáp :

- Hầu mỗ hy vọng không đến nỗi thế .

Bây giờ Trí Thiên đại sư dường như hiểu rõ nội vụ, không hỏi gì nữa .

Thôi Trọng Sơn đảo mắt nhìn hai đạo nhân hỏi :

- Hai vị đạo gia ! Phải chăng hai vị là môn hạ phái Võ Dương ?

Hai đạo nhân đưa mắt nhìn nhau gật đầu.

Hầu Thụy Sơn lại nói :

- Hai vị đã bị quan binh quấy nhiễu. Tiểu đệ xin có lời tạ lỗi.

Rồi hần đứng dậy chấp tay xá dài.

Đạo sĩ ngồi mé tả nghiêng mình nói :

- Bọn bản đạo không dám nhận lễ của thí chủ . Lần này bản đạo tới Kim Lăng còn có việc gấp khác , nên tuy muốn giúp mà e rằng không được rảnh . Mong rằng Hầu thí chủ lượng thứ cho .

Hầu Thụy Sơn trầm ngâm một lát rồi nói :

- Nếu quả như vậy thì tại hạ không dám miễn cưỡng . Xin hai vị dùng cơm rượu rồi tại hạ sẽ đưa ra ngoài.

Hai người thì thăm một lúc rồi đứng dậy nói :

- Nếu Hầu thí chủ tin được bọn bản đạo thì ngày mai vào lúc huỳnh hôn, bọn bản đạo nhất định trở lại ra sức . Bây giờ xin cho đi trước .

Hầu Thụy Sơn nâng chung rượu lên nói :

- Bây giờ tại hạ xin đa tạ trước một chung .

Hắn nói xong uống một hơi cạn chén .

Hai đạo nhân cũng bồi tiếp một chung rồi trở gót đi ra ngoài.

Hầu Thụy Sơn vội nói :

- Tại hạ xin tiễn chân hai vị đạo gia .

Hắn đứng dậy cất bước đi trước .

Tả Lương Bình đưa mắt nhìn ba người đi khỏi rồi khẽ đằng hắng một tiếng, nói:

- Thôi huynh biết nhiều hiểu rộng có thấy manh mối gì không ?

Thôi Trọng Sơn đáp :

- Tại hạ nhận thấy chuyện này thật rắc rối. Hầu Thụy Sơn tuy trong lòng nóng nảy mà không rối loạn . Như vậy tỏ ra y đã có định kiến .

Tả Lương Bình ra chiều không hiểu hỏi lại :

- Phải chăng Lôi huynh cho là Hầu trưởng ban đã biết chỗ Khâm Sai đại nhân rồi?

Thôi Trọng Sơn vuốt râu nói :

- Tiểu đệ muốn nói y đã biết người nào hành động .

Tả Lương Bình nói :

- Tại hạ chỉ mong không phải Giang Nam Song Hiệp .

Thôi Trọng Sơn nói :

- Hời ôi ! Thật là khó nói ! Ở đất Kim Lăng này người khác ai còn dám gây nên việc tày đình như vậy?

Tả Lương Bình tự hỏi :

- Không hiểu Thôi Trọng Sơn coi Giang Nam Song Hiệp là người thế nào?

Gã chau mày nói tiếp :

- Nếu quả là hành vi của Giang Nam Song Hiệp thì thật rắc rối lắm . Trong võ lâm hiện nay chẳng có mấy ai dám chống đối Giang Nam Song Hiệp .

Thôi Trọng Sơn nói :

- Vụ này cần hỏi Hầu Thụy Sơn xem có thể tìm ra bằng chứng gì không . Nếu đủ bằng chứng thì Giang Nam Song Hiệp dù ghê gớm đến đâu cũng không dám ra mặt chống đối với quan binh .

Tả Lương Bình khẽ hỏi :

- Nếu đi kiểm Giang Nam Song Hiệp chất vấn vụ này thì là gây thù với họ . Dĩ nhiên bọn họ không dám kiểm quan binh để gây chuyện nhưng đối với bọn ta e rằng họ không chịu bỏ qua .

Thôi Trọng Sơn gật đầu đáp :

- Phải rồi ! Nếu chúng ta ra mặt thì nhất định gây thành cừ hận .

Hai người đang nghị luận đã thấy Hầu Thụy Sơn rảo bước đi vào .

Thôi Trọng Sơn hỏi :

- Hầu đại nhân ! Tiểu đệ trước nay vốn ưa nói thẳng . Vậy Hầu huynh bất tất phải giấu giếm . Vụ này Hầu huynh hoài nghi là hành động của ai?

Hầu Thụy Sơn đáp :

- Ở thành Kim Lăng này, ngoài bọn thuộc hạ của Giang Nam Song Hiệp thì còn ai dám gây chuyện tày đình ?

Thôi Trọng Sơn hỏi :

- Hầu huynh định đối phó thế nào?

Hầu Thụy Sơn đáp :

- Trước hết tiểu đệ hãy đến thương thuyết với họ nếu họ chịu giao người ra là hay nhất .

Thôi Trọng Sơn hỏi lại :

- Hầu huynh không có chứng cứ thì khi tìm họ thương thuyết làm thế nào mà đòi người được ?

Hầu Thụy Sơn đáp :

- Tiểu đệ sẽ có biện pháp . Vấn đề là ở chỗ nếu họ cự tuyệt thì khó lòng tránh khỏi chuyện động thủ .

Thôi Trọng Sơn nói :

- Trong bọn thuộc hạ của Giang Nam Song Hiệp có rất nhiều cao thủ . Nếu chúng ta động thủ với họ là hành động bất trí .

Hầu Thụy Sơn nói :

- Tiểu đệ nghĩ rằng Giang Nam Song Hiệp không dám ra mặt chống đối với Đốc phủ .

Thôi Trọng Sơn hỏi :

- Vậy Hầu huynh kéo bọn tiểu đệ đi là có tác dụng gì ?

Hầu Thụy Sơn đáp :

- Tiểu đệ muốn cho Giang Nam Song Hiệp hay rằng Hầu mõ cũng có bạn tri kỷ đều là cao thủ võ lâm .

Thôi Trọng Sơn trầm ngâm một lát rồi hỏi :

- Ngoài bốn người chúng ta đây, Hầu huynh có thỉnh ai nữa không ?

Hầu Thụy Sơn đáp :

- Còn ! Nhưng bọn họ tối nay mới tới nơi.

Thôi Trọng Sơn hỏi :

- Hầu huynh định bao giờ đi gặp Phương Tú ?

Hầu Thụy Sơn đáp :

- Tiểu đệ định ăn cơm xong là đi ngay .

Thôi Trọng Sơn nói :

- Bọn tại hạ bắt tất phải đi theo .

Hầu Thụy Sơn nói :

- Được các vị cùng đi là hay hơn cả .

Thôi Trọng Sơn nói :

- Hiện giờ chúng ta lèo tèo chỉ có mấy người. Nhất quyết bọn Giang Nam Song Hiệp chẳng coi vào đâu.

Hầu Thụy Sơn nhăn nhó cười nói :

- Tiểu đệ không dám tin tưởng mấy người bọn ta thắng được Phương Tú . Có điều tiểu đệ biết rõ tư cách hần, nhất quyết hần không trở mặt động thủ đâu. Tuy hần thế lớn sức mạnh nhưng chưa ngông cuồng đến độ chính thức chống cự quan binh .

Thôi Trọng Sơn quay lại nhìn Lý Hàn Thu và Tả Lương Bình hỏi :

- ý kiến của hai vị thế nào?

Tả Lương Bình đáp :

- Trên chốn giang hồ trước hết phải nói đến đạo nghĩa . Chúng ta đã chịu lời giúp đỡ Hầu huynh trong bước gian nan này thì hãy đi một chuyến với y đến Phương Gia Đại Viện tưởng cũng không sao .

Thôi Trọng Sơn gật đầu đáp :

- Tả huynh nói có lý .

Hần lại đưa mắt nhìn Trí Thiئن đại sư hỏi :

- Theo ý đại sư thì sao?

Trí Thiئن đại sư đáp :

- Các vị đi cả thì bản tăng cũng đi.

Hầu Thụy Sơn xá dài nói :

- Thịnh tình của các vị khiến cho tiểu đệ cảm kích vô cùng ! Bây giờ tiểu đệ hãy phái người đến thông báo cho Phương Tú biết trước .

Thôi Trọng Sơn tuy trong lòng không thích, song không tiện nói ra .

Mọi người ăn hối hả cho xong bữa, Hầu Thụy Sơn đã chuẩn bị đủ ngựa cỡi để chờ . Máy người nghỉ ngơi một lát rồi lên ngựa chạy thẳng đến Phương Gia Đại Viện .

Phương Tú đã được báo tin trước, thân hành ra cổng ngoài đón tiếp . Hắn tươi cười nói :

- Hầu gia đã có lời đưa tin đến, đáng lý tại hạ phải đến Đốc phủ không dám nhọc lòng đại gia hạ cố .

Hầu Thụy Sơn tung mình xuống ngựa chắp tay nói :

- Phương viện chúa dạy quá lời. Máy năm nay tiểu đệ được bình yên ăn chén cơm cũng là nhờ của Phương gia ban cho . Trong lòng tiểu đệ cảm kích vô cùng .

Phương Tú nói :

- Hầu gia khéo nói nặng tình !

Hắn cùng Hầu Thụy Sơn đối đáp ra chiều thân mật, không để mắt ngó đến bọn Thôi Trọng Sơn lần nào .

Lý Hàn Thu và Tả Lương Bình đã có dụng tâm dĩ nhiên chẳng để lòng . Nhưng Trí Thiền đại sư ít qua lại giang hồ thấy người không đủ lễ số liễn khó chịu. Nhất là Thôi Trọng Sơn tức giận ra mặt , lão hắng giọng một tiếng rồi nói :

- Tiểu đệ là Thôi Trọng Sơn, may được gặp Phương viện chúa .

Phương Tú cười lạt đáp :

- Té ra là Thôi nhị gia ở Sơn Đông . Tiểu đệ ngưỡng mộ oai danh từ lâu.

Hắn vừa nói vừa miến cưỡng chắp tay chào .

Hầu Thụy Sơn trong lòng áy náy vội nói :

- Tiểu đệ xin giới thiệu cùng Phương viện chúa .

Phương Tú mỉm cười gạt đi :

- Hầu huynh bất tất phải giới thiệu. Những vị tại hạ đã gặp cả rồi, xong không nhớ ra được gặp ở đâu mà thôi.

Trí Thiên đại sư không hiểu những nỗi nguy hiểm trên chốn gian hồ, liền nói :

- Bần tăng chưa được gặp Phương thí chủ, nhưng đã văn danh từ lâu.

Phương Tú cười mát nói :

- Tại hạ quen biết quá nhiều người, thành ra có khi nhận lầm .

Hết hồi 103